

क्रमेणोदाहरणम्—

‘बृहत्सहायः कार्यान्तं क्षोदीयानपि गच्छति ।

संभूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा ॥’

अत्र द्वितीयार्धगतेन विशेषरूपेणार्थेन प्रथमार्धगतः सामान्योऽर्थः
सोपपत्तिकः क्रियते ।

साधर्म्यं प्रकृतकार्यसाधनत्वम् । वैधर्म्यं स्वविरुद्धस्वकार्यविरुद्धसाधनत्वम् । इदं
कारणं कार्यस्य साधर्म्यं प्रकृतकारणजन्यत्वम् । वैधर्म्यं स्वविरुद्धस्य स्वकारण-
विरुद्धजन्यत्वम् ॥ सामान्यविशेषसाधर्म्येण समर्थनमाह—बृहत्सहाय इति ।
कार्यान्तं कार्यातिशयम् । महाकार्यमित्यर्थः । क्षोदीयानपि अतिक्षुद्रोऽपि । गच्छति
प्राप्नोति । साधयतीति यावत् । संभूय मिलित्वा । नगापगा गिरिणदी । नद्या
नगसंबन्धदर्शनेन जलवाहुल्याभावः प्रतीयते, तेन चातिक्षुद्रत्वम् । द्वितीया-
र्धगतेन द्वितीयवाक्यार्थसंगतेन विशेषरूपेण विशेषस्वरूपेण नगापगया अर्थेन
महानदीमेलनप्रयुक्तसमुद्रप्राप्तिरूपमहाकार्यसाधनत्वप्रतिपत्तिविषयेण सोपपत्तिको
विधीयमानसंशयनिरासेन निश्चयविषयः । एकविशेषस्य यदुद्भूयते बाधकाभावेन
तुल्यन्यायतया तत्सधर्मोणामन्येषामपि तत्संभवतीति विशेषदर्शिनां सामान्य-
विधीयमानस्य संशयो निवर्तत इति सुतरां दृढप्रतिपत्तिरिति भावः । अत्र
सामान्यसमर्थनमुखेनास्मत्क्षुद्रतरस्यापि शिशुपालस्य कालयवनादिवृहत्सहाय-

प्रहर्षणमपि नालंकारान्तरम् । समाधान्तःपातात् । अरुसादीप्सितार्थलाभस्य वाञ्छित-
सिद्ध्यर्थयत्नात्तदधिकलाभस्य उपायसिद्ध्यर्थयत्नात्साक्षात्फललाभवर्णनस्य च तत्त्वमेव ।
सौकर्यस्थानायासेन सिद्धादिरूपस्यैवाकस्मिकत्वादिरूपस्यापि ग्रहात् ॥ विषादनमपि नालं-
कारान्तरम् । दूष्यमाणविरुद्धार्थप्राप्तेरपि विषमतया तादृशेच्छया तादृशार्थलाभयोगस्य
विषमत्वात् ॥ उच्छासोऽपि नालंकारान्तरम् । अन्यगुणेनान्यत्र गुणवत्त्वबुद्ध्या अन्यदोषे-
णान्यत्र दोषवत्त्वबुद्ध्या वा वैपरीत्येन वा विषमावकाशात् ॥ अवज्ञापि नालंकारान्तरम् ।
अन्यगुणेनान्यत्र गुणाभावस्य अन्यदोषेणान्यत्र दोषाभावस्य वा प्रतिपादनेऽपि विष-
मप्रवेशात् ॥ अनुज्ञापि नालंकारान्तरम् । दोषेऽपि गुणमाकलय्य तदभ्यर्थनेऽपि विशे-
षस्यौचित्यान्नैविध्यस्य प्रायोवादाच्च ॥ एवं गुणेऽपि दोषमाकलय्य तदभ्यर्थनेऽपि विशेषस्य
प्रवेशश्लेशोऽपि नालंकारान्तरम् ॥ मुद्रा तु नालंकारपदवीमधिरोहति प्रकृतोपस्कारकत्वा-
भावात् । यदपि ‘एवं नाटकेषु वक्ष्यमाणार्थसूचनेष्वपि’ इति कुवलयानन्दफक्किकामा-
लम्ब्य टीकाकारैः ‘यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् । अपन्थानं तु गच्छन्तं
सोदरोऽपि विमुञ्चति ॥’ इत्यनर्घराघवनाट्यश्लोक उदाहरणतया न्यासि; तत्र ध्वनिरिति
सहृदयाः । एवं रत्नावल्यपि नालंकारः । तत्र रूपकेण वर्ण्य उपस्कियते, न तु तथा-
विधक्रमेणेत्युक्त्योतादौ प्रतिपादितम् ॥